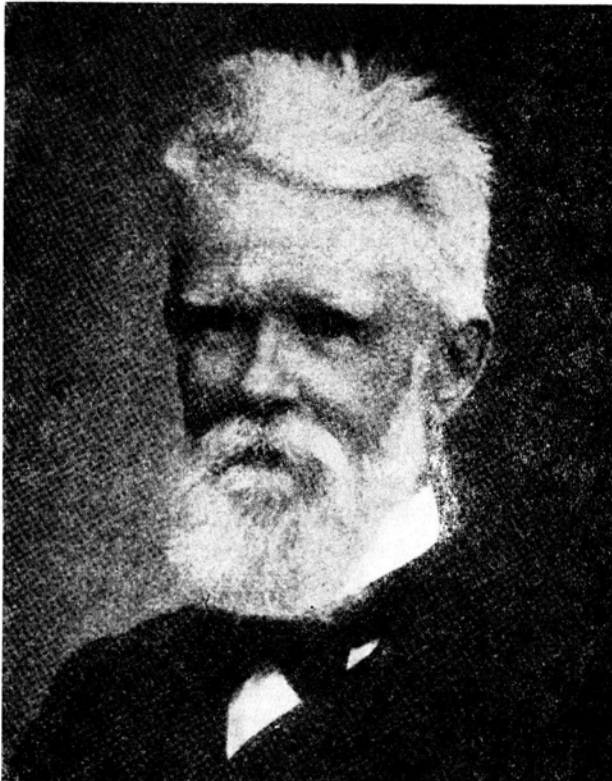

KAROL DRYMMER

(29. VIII. 1851 — 2. VIII. 1937)

W stodwudziestopięciolecie urodzin

Urodził się w Kielcach w 1851 r., tam też ukończył w 1872 r. gimnazjum. Studia wyższe odbywał w Warszawie, gdzie przez dwa lata studiował matematykę, następnie nauki przyrodnicze, które ukończył w 1880 r. ze stopniem kandydata nauk przyrodniczych, po przedstawieniu rozprawy „O oddychaniu roślin w tlenku azotu”. Pracował naukowo pod kierunkiem prof. prof. L. Riszawiego i J. Aleksandrowicza. Ostatni wzbudził u Karola Drymmera zamiłowanie do florystyki. Tuż po ukończeniu uniwersytetu przenosi się do Hanuszyszek (LSRR), gdzie został korepetytorem w domu Wł. Komarów. Po krótkim pobycie w Hanuszyszkach K. Drymmer powraca do Warszawy, gdzie w roku szkolnym 1881—1882 wykładał geografję w szkole realnej. W roku następnym przeszedł do pracy w Zarządzie

Akcyzy w Warszawie. W czasie pierwszej wojny światowej został ewakuowany do Orenburga (ZSRR), gdzie pozostawał do końca wojny. W 1919 r., po ciężkich perypetiach K. Drymmer powrócił do kraju, gdzie do 1925 r. pracował w Warszawie w Izbie Skarbowej.

Ulubionym zajęciem Drymmera były badania florystyczne, którym poświęcił się bez reszty. Począwszy od 1880 r. aż do swoich sędziwych lat cały czas wolny od zajęć Drymmer spędzał na wycieczkach, podczas których herboryzował na Litwie i w Polsce. Drymmer zbierał rośliny w Hanuszyszkach (LSRR) („Spis roślin zebranych na paru ekskursjach w r. 1880 i 1881 w okolicy Hanuszyszek” Pamiętnik Fizjograficzny, t. V, 1885); następnie odbywał wycieczki w powiecie kutnowskim (woj. płockie), skąd ogłosił dwa doniesienia („Spis roślin zebranych w 1884 r., w p. kutnowskim, w okolicach Żychlina, Kutna, Krośniewic i Orłowa”, Pam. Fizj., t. V, 1885; „Dodatek do spisu roślin powiatu Kutnowskiego, mianowicie z okolicy Żychlina”, Pam. Fizj., t. X, 1890); wyjeżdżał do puszczy Augustowskiej („Wycieczka botaniczna w północne okolice Augustowskiego”, Wszechświat, VI, 1887); zwiedzał okolice nadniemeńskie („Sprawozdanie z wycieczki botanicznej odbytej w Nadniemeńskie okolice powiatu Władysławowskiego, Marjampolskiego i Wilkowyskiego w roku 1885 i 1886”, Pam. Fizj., VII, 1887); badał również w celach florystycznych okolice Mazowsza i Wielkopolski („Sprawozdanie z wycieczki botanicznej do powiatu tureckiego i sieradzkiego w roku 1889 i 1890”, Pam. Fizj., t. XI, 1891; „Sprawozdanie z wycieczki botanicznej w okolice Koła i Sompolna, Pam. Fizj., t. XIII, 1893); prowadził badania botaniczne w puszczy Białowieskiej („Spis roślin skrytokwiatowych naczyniowych i jawnokwiatowych zebranych w 1888 r. W Puszczy Białowieskiej, Ładzkiej i Swisłockiej”, Pam. Fizj. t. IX, 1889); ponadto herboryzował w rodzimej Kielecczyźnie („Roślinność najbliższych okolic Kielc”, Pam. Fizj., t. X, 1890).

Karol Drymmer należał do gorliwych badaczy roślinności polskiej. Zbierając materiały florystyczne bądź to w dalekich okolicach nadniemeńskich, bądź to podając roślinność puszczy Białowieskiej, Kielc, Mazowsza i Wielkopolski przyczynił się do poznania flory rodzimej. Za zasługi położone na polu florystyki krajowej, K. Drymmer w r. 1890 został wybrany członkiem korespondentem Warszawskiego Towarzystwa Ogrodniczego. Ogłoszony przez niego „Spis roślin zawartych w XIV tomach Pamiętnika Fizjograficznego” jest nie tylko cennym opracowaniem ułatwiającym współczesnym florystom pracę, ale jest również owocem niestrudzonych wysiłków i ogromnego wkładu sumiennej pracy.

Drymmer brał również czynny udział w wydawnictwie zielnikowym pt. „Flora polonica exsiccata” wydawanym we Lwowie w latach 1893—1901 przez prof. prof. A. Rehmanna i E. Wołoszczaka. W roku 1932 wybrany członkiem honorowym PTB.

Prof. B. Hryniewiecki we wspomnieniu pośmiertnym pamięci Karola Drymmera tak oto pisał: należy do gorliwych badaczy, którzy pracą swą stwierdzali na odcinku florystyki rodzimej żywotność polskiej kultury” (Acta Soc. Bot. Polon., vol. XIV, nr 4, 1937).